

Idem Lentulo: Si quid ex ijs rebus, quas tibi fortuna largita est, nonnullorum hominū perfidia detraxerit: id maiori illis fraudi, quàm tibi futurum.

Horatius in Odis: Tu separatis Vuidus in iugis, Nodo coerces uiperino Bistonidum sine fraude crines.

Idem: Cui per ardentem sine fraude Troiam, Castus Aeneas patriæ superstes, liberum muniuit iter, daturus plura relictis.

Vulpianus: Si quid in fraudē, lege, Si quid dolo. Cognoscit Prætor, & operā dat, ne ea res fraudi sit.

T. Li. ab urbe cōdita: Alij metu, ne non uenisse fraudi esset.

Ibidem: Ne cui fraudi esset conscisse milites.

Ibidem: Ne cui fraudi esset secessio militum, plebisq;.

Ibidem: Vt transitio sibi, nec fraudi, nec honori sit.

Ibidē: Latū ad populum est, ne Seruilio fraudi esset, quod patre uiuo ædilis plebis fuisset.

Ibidem: Vt qui ciuis Campanus ante certum diem trāsisset, sine fraude esset.

Ibidem: Sua omnia sine fraude Pecij deportant.

Idē de bello Punico: Vt sine fraude Punicum emitteretur præsidium.

Idē ab urbe cōdita: Militibus cauendū, ne fraudi secessio sit.

Ibidem: Tulit ne cui fraudi secessio esset.

Ibidem: Iudicibus ne fraudi ea res sit curare.

GERMANVS.

Germanus non solum frater, aut ex Germania oriūdus quod manifestum est: Sed quandoq; etiam germana patria, germana lingua, german⁹ Atticus, & huiusmodi dicitur.

titur. A germine tamen omnia deriuantur, quasi inde germinata sit ea res, de qua dicitur.

Plautus in Captiuis: Nā illi quidem Theodoromedes fuit germano nomine.

Idem in rudente: Atq; heras tuas quidem herde, atq; ex germana Græcia.

Cicero de Oratore: Hanc ego iudico formam submissi oratoris, sed magni tamen, & germani Attici.

Ibidem: Hos germanos huius artis magistros.

Idem in Rullum: Illi ueteres, germaniq; Campani.

Idem de legibus: Quia si uerum dicimus, hæc est mea, & huius fratris mei germana patria: hic em̄ orti stirpe antiquissima sumus.

Idem: Hunc locum idem ego te accipio dicere Arpinum germanam patriam esse uestram.

Idem in Verrem: Quantū inter hūc & illum Numidicū uerum & germanum Metellum interesset.

Idem de officijs: Sed nos ueri iuris, germanæq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus.

Idem in academicis: Erat quippe si perpauca mutauisset, germanissimus Stoicis.

¶ GENERATIM, Speciatim.

Generatim, & speciatim, antiqui illi Latinitatis conditores sæpe in operibus suis scriptum reliquerunt. Posteriores hæc ut optima quæq; deprauarunt: nam generaliter & specialiter passim eorum loco posuere. Videbunt ergo uiri ueræ Latinitatis studiosi autoritates, quas pro re paucas notauimus: & discrimen quod sit inter priscam Latinitatem, & in-

A ; troductam

troductam barbariem facile agnoscent.

Cicero de Oratore: Nulli fuerunt, qui illa artificiose digesta generatim componerent.

Idē de reditu suo: Legem speciatim initio de salute mea promulgauit.

Vergilius: Generatim discite cultus.

Vitruuius: Et ijs mixtionibus naturali temperatura figurantur omnium animalium in mundo generatim qualitates.

Idē: De parietibus, & apparitione generatim materiae eorum, quibus sint uirtutibus & uitijs, quemadmodum potui, exposui.

Cæsar in commentarijs: Multa præterea generatim ad avaritiam excogitabantur.

¶ GRAUATE. *illibenter*

Grauate, aduerbio ueteres utebantur: id est quod moleste: quo loco inepte dicunt, cum displicentia.

Plautus in Bacchidibus: Quam grauate pater dedit?

Tullius de Officijs: Grauate ille primo.

T. Liuius ab Vrbe condita: Haud grauate minis obeundo.

Idem de bello Macedonico: Id grauate concessum regi est.

¶ GAUDERE in sinu.

Adagium

Gaudere in sinu, modus loquendi hic apud illos ueteres significat aliquem tacite re, & fortuna sua contentum uiuere. *by sichselues fro syn*

Cicero in Tuscu. Ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant.

Ouidius: Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu.

¶ GRATVLARI hanc rem, hac re, & de hac re.

Gratulor tibi hanc rem, & hac re, & de hac re, ab doctis sæpenumero indiscrete dictum.

Plau. in

Plautus in Captiuīs: Eunt obuiā, gratulanturq; mihi eā rē.
Cælius Ciceroni: Gratulor tibi affinitate uiri mediūssidi-
us optimi.

In Verrem: Appellat hominem, & ei uoce maxima uictori-
am gratulatur.

Létulo: Quod mihi de nostro statu, de Milonis familiarita-
te, de leuitate, & imbecillitate Clodij gratularis, minime mi-
ramur.

Ibidē: Quod mihi de filia, & de Crassipede gratularis, agno-
sco humanitatem tuam.

HABERE honorem, habere honores. *yn eren halden.*

QUAM pauci obseruauere hunc dicēdi modū: Habere
honorē, & habere honores: quo antiqui, & propè di-
uini illi uates utebantur. Est enim habere honorem, quod
honorare, honoribus afficere, & officijs prosequi. Quan-
doq; habere honores, per translationē id significat quod
honorare ad consequendos Magistratus.

Plautus in Aulularia: Cœpi obseruare ecquid maiorem fili-
lius mihi honorem haberet, q̄ eius habuisset pater?

Idē in Stico: Neq; ille eos honores mihi q̄s habuit, pdidit.

Cic. p L. Flacco: Cui null⁹ honos i sua ciuitate habit⁹ ē unq̄.

Idem pro domo sua: Quare ne tibi hunc honorem à me ha-
beri forte mirere.

Idem Attico: Huic habiti à me honores nulli quidem Brute
nisi debiti.

Idem Tironi: Curio misi, ut Medico honos haberetur.

Idem in Verrem: Tu ex illius honore in eos ipsos, qui hono-
rem illi habuerant, supplicia quærebas.

Idem in